

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Iurie Diaconu

Judecători - Anatolie Țurcan, Ion Guzun, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Tihonov Vladislav xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar din xxxx, domiciliat în xxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.03.2014 – 13.07.2015;

Instanța de apel: 27.07.2015 – 25.05.2016;

Instanța de recurs: 05.09.2016– 14.02.2017;

Instanța de apel: 28.04.2017 – 25.04.2018;

Instanța de recurs: 19.07.2018– 18.12.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Xxxx din 13 iulie 2015, Tihonov Vladislav a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Tihonov Vladislav Vitalie este învinuit de către acuzare pentru faptul că, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a substanțelor narcotice, exprimată în procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare, într-o zi și loc nestabil de organul de urmărire penală, ilegal, a procurat substanțe narcotice de la o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, pe care le-a păstrat la domiciliul sau, iar la data de 11.09.2013, aproximativ la orele 08:10, în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Tihonov Vladislav din or. Xxxx str. Xxxx, în garaj, pe stelajul din stânga într-un pachet de polietilenă a fost depistată și ridicată o plastină de culoare cafeniu închisă cu dimensiunile 8X7,5 cm și grosimea de aproximativ de 1,2 cm.

Conform raportului de expertiză nr.6313 din 13.09.2013, masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, presată de formă dreptunghiulară, este „Hașiș” (anașa), în care a fost depistat componentul narcotic activ – tetrahydrocannabinol, și se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea masei vegetale uscate cu greutatea de 74.9 gr. se atribuie la proporții deosebit de mari. Hașișul anașa - este inclusă în lista nr.1, tabelul nr.1 „Substanțele narcotice, substanțele psihotrope, neaplicate în practica medicală”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 și lista „Cantitățile substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.9 din 23.01.2006.

Astfel, acțiunile lui Tihonov Vladislav Vitalie au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.217 alin.(4) lit. d) Cod penal cu indicii calificativi: procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Tihonov Vladislav să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe o perioada de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță neîntemeiat a pronunțat o hotărâre de achitare a inculpatului Tihonov Vladislav, deoarece cumulul de probe administrat în cadrul urmăririi penale și cercetat în ședința de judecată confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, însă instanța de fond n-a dat o apreciere corectă acestor probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatului Tihonov Vladislav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, adoptând o hotărâre de achitare.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit, că acuzarea a adus în susținerea învinuirii proba cu martorii C. Guzun, Gh. Tarlapan, I. Cheptea și A. Boz, toți colaboratori de poliție, care au dat declarații referitor la faptul petrecerii percheziției, depistării și ridicării brichetului cu substanțe narcotice din gospodăria lui Tihonov Vladislav, actele de procedură ce țin de documentarea percheziției și raportul de expertiză care confirmă prezența hașișului în brichetele ridicat.

Totodată, indicând că, la aceste probe partea apărării a obiectat, invocând că brichetul de hașiș nu-i aparține inculpatului și nu acesta l-a plasat în garaj, precum și că percheziția a fost efectuată cu derogări de la legislația în vigoare.

Instanța de apel a susținut concluzia instanței de fond, că este dubios și chiar incredibil faptul, că după ce Tihonov Vladislav ar fi aflat despre intenția poliției de a depista substanțe narcotice la domiciliul său, fapt confirmat de Cheptea Ihtiandr, ar continua să păstreze aceste substanțe narcotice fără nici o frică, într-un loc vizibil și ușor depistat, pe poliță în garaj, iar în casă bani primiți de la o realizare anterioară a substanțelor narcotice până la 11.09.2013, unde de fapt potrivit actelor procesuale au și fost depistate.

Instanța de apel a ținut să menționeze că, imediat ce polițiștii i-au arătat depistarea hașișului, Tihonov Vladislav a început să se indigneze, spunând că nu cunoaște nimic despre acestea, menținându-și această poziție permanent, de la urmărirea penală și până la instanța de apel, precum și faptul, că Tihonov Vladislav din acest motiv a refuzat să semneze și procesul-verbal de percheziție, în legătură cu ce au fost invitați doi martori asistenți, Spinei Tatiana și Manoli Sava, care au confirmat starea enervată și supărată a lui Tihonov Vladislav.

La fel, s-a reținut că, Tihonov Vladislav a refuzat să ia în mână pachetul, declarând că nu este al său. Potrivit declarațiilor acestuia, la 10.09.2013 a făcut curățenie în garaj și nu era nici un obiect străin, iar martorii Iu. Baciuc, Iu. Pîrlog, A. Lidvinschi și Vl. Lungu au confirmat că, pe perioada cât au lucrat la Tihonov Vladislav n-au văzut persoane străine și nici ca acesta să se ocupe de realizarea substanțelor narcotice, iar pe Ciuhrii Daniel și Pavliuc Ruslan nu-i cunosc.

Cu atât mai mult, din declarațiile lui I. Cheptea rezultă că, atunci când Ciuhrii Daniel a procurat hașiș de la Tihonov Vladislav, ultimul i-a comunicat lui D. Ciuhrii că el cunoaște despre faptul colaborării acestuia cu poliția, fiind inexplicabile și fără suport invocările date, or, lui Tihonov Vladislav nu i-a fost înaintată învinuirea pe faptul înstrăinării substanțelor narcotice.

Instanța de apel a ținut să menționeze faptul, că Ciuhrii Daniel a fost învinuit că a procurat substanțe narcotice în proporții mari de la o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, dar nu de la Tihonov Vladislav, și substanțele narcotice au fost într-o plastină de culoare cafenie închisă cu masa de 95.11 gr de hașiș, care au fost achiziționați la prețul de 15 000 lei, dar nu 600 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că, la materialele cauzei lipsesc careva probe, care ar confirma realizarea de către Tihonov Vladislav a substanțelor narcotice lui D. Ciuhrii, precum și vreo legătură causală dintre acestea și acei 600 lei, care fost depistată și ridicată fără prezența nemijlocită a lui Tihonov Vladislav la locul dat. Tihonov Vladislav nu recunoaște acest fapt, declarând că în acel loc, unde sau depistat acei 600 lei, nu păstra bani și că aceștia nu-i aparțin.

În concluzie, instanța de apel a constatat, că proveniența sumei de 600 lei n-a fost demonstrată la judecarea acestui caz.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat și declarațiile martorului Pavliuc Ruslan pe care le-a raportat la celelalte probe, respingând aprecierile critice ale acestora de partea acuzării, deoarece din esența declarațiilor lui R. Pavliuc, instanța de fond a reținut, că acesta a indicat, că după plasarea plăcii de hașiș pe polița din garajul lui Tihonov Vladislav, i-a comunicat despre acest fapt lui Ciuhrii, iar potrivit raportului

ofițerului superior de investigații, C. Guzun, acesta solicită efectuarea percheziției la domiciliul lui Tihonov Vladislav, bazându-se pe declarațiile lui D. Ciuhrii, că pot fi depistate substanțe narcotice (f.d.11 Vol. I), iar în final această informație și constituie temeiul efectuării percheziției.

De asemenea, instanța de fond a apreciat la justa valoare și declarațiile martorilor asistenți T. Spinei și S. Manoli, corect remarcând, că nu pot fi fondate invocările acuzării privitor la aprecierea critică a declarațiilor acestora, or, careva temei care ar reduce credibilitatea lor nu s-a constatat.

În susținerea soluției de achitare, instanța de fond a menționat și convorbirile dintre Tihonov Vladislav și V. Ciuhrii din 26.06.2014, cercetate prin raportul de constatare tehnică-științifică nr.431 din 23.03.2015, din care ar rezulta, că D. Ciuhrii ar fi fost impus de I. Cheptea să dea unele declarații în detrimentul lui Tihonov Vladislav privitor la deținerea de către acesta a substanțelor narcotice, acțiuni care potrivit discuției prezentate erau îndreptate spre extorcarea de bani de la Tihonov Vladislav. Cu toate că inițial D. Ciuhrii a negat în ședința de judecată faptul, că între el și Tihonov Vladislav ar fi persistat careva divergențe pentru care el și-ar fi cerut scuze, ulterior a recunoscut, că între ei a avut loc o discuție, doar referitor la cauza penală intentată în privința sa și că a asistat și Pavliuc.

Instanța de apel a remarcat că, instanța de fond și-a motivat suficient și argumentul referitor la lipsa probelor de procurare a substanțelor narcotice, cu semnul calificativ indicat în învinuire *„într-o zi și loc nestabil de organul de urmărire penală, ilegal a procurat substanțe narcotice de la o persoană neidentificată de organul de urmărire penală”*.

Similar instanța de fond a dedus și referitor la păstrarea substanțelor narcotice, or, din cumulul de probe analizate în coroborare rezultă, că Tihonov Vladislav nu cunoștea despre faptul aflării substanțelor narcotice la el în garaj și deci nu putem concluziona, că substanțele narcotice depistate erau în sfera de stăpânire a acestuia.

Mai mult, circumstanțele cauzei referitor la dubiile rezonabile (privitor la substanțele narcotice /modalitatea în care a fost obținută informația primară referitor la substanțele narcotice, modul de apariție, depistare, ridicare a pachetului, banilor din gospodăria lui Tihonov Vladislav, scopul urmărit de polițiști, discuțiile cu I. Cheptea la domiciliul lui Tihonov Vladislav și la cafeneaua din mun. Bălți, banii solicitați de polițiști etc.) se confirmă nu numai de Tihonov Vladislav, dar și de martorii asistenți T. Spinei și S. Manoli, care au participat la percheziție, martorii R. Pavliuc, D. Ciuhrii, parțial și de martorul I. Cheptea.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, toate aceste circumstanțe creează dubii referitor la apariția, depistarea și ridicarea substanțelor narcotice din gospodăria lui Tihonov Vladislav, și notificând prevederile art.art.8 alin.(3), 389 alin.(1) Cod de procedură penală, a menționat că, o sentința de condamnare se adoptă numai cu condiția în care un urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, fapt ce nu persistă în cazul dat, acuzarea neconfirmându-se.

Instanța de apel a mai constatat, că martorii polițiști nici n-au manifestat dorința să se prezinte în ședința instanței de apel pentru a da declarații, fapt ce trezește semne de întrebare referitor la declarațiile acestora.

În final, instanța de apel a ajuns la concluzia, că instanța de fond întemeiat și corect a conchis, că în cazul dat, în acțiunile lui V. Tihonov lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, corect achitându-l de sub această învinuire, sentința fiind una legală, întemeiată, motivată și bine argumentată.

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a indicat că, acuzarea a enumerat probele verbale, cele scrise, le-a dat aprecieri după propria sa convingere și a criticat aprecierea probelor făcută de către instanța de fond, fără a face referință la careva probe noi. Instanța de fond s-a expus la toate probele prezentate de părți, le-a dat apreciere corespunzătoare, făcând referință atât la coroborarea lor cu alte probe, cât și la prevederile legale.

Totodată, instanța a menționat și faptul că, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, partea acuzării nu a prezentat careva probe ce ar confirma cert săvârșirea faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului V. Tihonov, limitându-se la prezentarea probelor care au fost prezentate instanței de fond, care au fost apreciate și analizate în sentința pronunțată.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de procuror, care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat incorectitudinea soluției instanței de apel privind menținerea achitării lui Tihonov Vladislav, considerând că cumulul de probe administrat în cadrul urmăririi penale și aduse în sprijinul învinuirii, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate potrivit rechizitoriului, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2017, a fost admis recursul ordinar, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat, că Tihonov Vladislav Vitalie a fost pus sub învinuire în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal - *procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare*, iar prima instanță a pronunțat o sentință de achitare a lui de sub învinuirea imputată, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, soluție menținută de către instanța de apel, care a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

În acest context, instanța de recurs a menționat, că în speța dată sa constatat că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece din partea descriptivă instanța

de fond motivează soluția de achitare prin prisma altui temei de achitare decât cel indicat în dispozitivul hotărârii, iar de către instanța de apel în mod pripit a fost menținută această concluzie a primei instanțe.

Circumstanțele expuse atestă că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018 a fost admis, din alte motive decât cele invocate, apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Tihonov Vladislav a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

9. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a reținut că prima instanță, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, eronat a reținut temeiul de achitare a inculpatului Tihonov Vladislav, și anume că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a concluzionat că Tihonov Vladislav urmează a fi achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, acuzarea a adus în susținerea învinuirii proba cu martorii C. Guzun, Gh. Tarlapan, I. Cheptea și A. Boz, toți colaboratori de politie, care au dat declarații referitor la faptul petrecerii percheziției, depistării și ridicării brichetului cu substanțe narcotice din gospodăria lui Tihonov Vladislav, actele de procedură ce țin de documentarea percheziției și raportul de expertiză care confirmă prezența hașișului în brichetul ridicat.

Instanța de apel a menționat că este dubios faptul, că după ce Tihonov Vladislav ar fi aflat despre intenția poliției de a depista substanțe narcotice la domiciliul său, fapt confirmat de Cheptea Ihtiandr, el a continuat să păstreze aceste substanțe narcotice fără nici o frică, într-un loc ușor depistat, pe polița din garaj.

Instanța de apel a menționat că, imediat ce polițiștii i-au arătat depistarea hașișului, Tihonov Vladislav a început să se indigneze, spunând că nu cunoaște nimic despre acestea, menținându-și această poziție permanent, de la urmărirea penală și până la instanța de apel, precum și faptul, că Tihonov Vladislav din acest motiv a refuzat să semneze și procesul-verbal de percheziție, în legătură cu ce au fost invitați doi martori asistenți, Spinei Tatiana și Manoli Sava.

Tot acești martori au mai confirmat, că pachetul de culoare cafenie avea un colț rupt și a fost plasat în timpul aranjării lucrurilor, pe cântar, fiind explicabilă astfel proveniența urmelor de canabinoizi pe cântarele prezentate expertului, or, lucrurile depistate și ridicate

în cadrul percheziției, nu au fost ridicate și împachetate separat, la momentul depistării, dar au fost toate plasate pe o față de masă, au fost scoase din casă și ulterior, invitați martorii asistenți cărora li s-a atras atenția asupra lucrurilor în cauză și numai după aceasta au fost împachetate și sigilate.

Cu atât mai mult, din declarațiile lui I. Cheptea rezultă că, atunci când Ciuhrii Daniel a procurat hașiș de la Tihonov Vladislav, ultimul i-a comunicat lui D. Ciuhrii că el cunoaște despre faptul colaborării acestuia cu poliția, fiind inexplicabile și fără suport invocările date, or, lui Tihonov Vladislav nu i-a fost înaintată învinuirea pe faptul înstrăinării substanțelor narcotice.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile martorului Pavliuc Ruslan pe care le-a raportat la celelalte probe, respingând aprecierile critice ale acestora de partea acuzării, deoarece din esența declarațiilor lui R. Pavliuc, instanța de fond a reținut, că acesta a indicat, că după plasarea plăcii de hașiș pe polița din garajul lui Tihonov Vladislav, i-a comunicat despre acest fapt lui D. Ciuhrii, iar potrivit raportului ofițerului superior de investigații, Guzun C., acesta solicită efectuarea percheziției la domiciliul lui Tihonov Vladislav, bazându-se pe declarațiile lui D. Ciuhrii - că pot fi depistate substanțe narcotice (f.d.11 Vol. I), iar în final această informație și constituie temeiul efectuării percheziției.

În susținerea soluției de achitare, instanța de fond a menționat și convorbirile dintre Tihonov Vladislav și V. Ciuhrii din 26.06.2014, cercetate prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.431 din 23.03.2015, din care ar rezulta, că D. Ciuhrii ar fi fost impus de I. Cheptea să dea unele declarații în detrimentul lui Tihonov Vladislav privitor la deținerea de către acesta a substanțelor narcotice, acțiuni care potrivit discuției prezentate erau îndreptate spre extorcarea de bani de la Tihonov Vladislav. Inițial D. Ciuhrii a negat în ședința de judecată faptul, că între el și Tihonov Vladislav ar fi persistat careva divergențe pentru care el și-ar fi cerut scuze, însă ulterior a recunoscut, că între ei a avut loc o discuție, doar referitor la cauza penală intentată în privința sa și că a asistat și Pavliuc.

Instanța de apel a remarcat că, probele prezentate sunt incontestabile, că faptul procurării substanțelor narcotice de către Tihonov Vladislav nu se probează în nici un mod, chiar și învinuirea adusă în acest sens vine în contradicție cu prevederile art.281 alin.(2) CPP, fiind una vagă și confuză, invocându-se că, ultimul a procurat într-o zi și loc nestabilit și de la o persoană neidentificată, nefiind elucidate nici locul, nici timpul încheierii tranzacției și nici cea de-a doua parte (participant) a tranzacției, martorii prezentați de acuzare relatând numai faptul depistării substanțelor narcotice la acesta în gospodărie, nefiind clar din ce a rezultat învinuirea în această latură. De fapt materialele dosarului nu conțin nici o probă în acest sens, nefiind stabilit acest fapt nici în instanța de judecată.

Similar instanța de fond a dedus și referitor la păstrarea substanțelor narcotice, or, din cumulumul de probe analizate în coroborare rezultă, că Tihonov Vladislav nu cunoștea despre faptul aflării substanțelor narcotice la el în garaj și deci nu putem concluziona, că substanțele narcotice depistate erau în sfera de stăpânire a acestuia.

Mai mult ca atât, circumstanțele cauzei referitor la dubiile rezonabile (privitor la substanțele narcotice, modalitatea în care a fost obținută informația primară referitor la substanțele narcotice, modul de apariție, depistare, ridicare a pachetului, banilor din

gospodăria lui Tihonov Vladislav, scopul urmărit de polițiști, discuțiile cu I. Cheptea la domiciliul lui Tihonov Vladislav și la cafeneaua din mun. Bălți, banii solicitați de polițiști etc.) se confirmă nu numai de Tihonov Vladislav, dar și de martorii asistenți T. Spinei și S. Manoli, care au participat la perchezitie, martorul R. Pavliuc, D. Ciuhrii, parțial și de martorul I. Cheptea.

Instanța de apel a ajuns la concluzia, că probele acumulate și administrate nu confirmă temeinicia învinuirii aduse inculpatului, nefiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare potrivit acuzării aduse inculpatului, astfel că sa impus concluzia privind achitarea inculpatului Tihonov Vladislav de sub învinuirea în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

10. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiul prevăzut la art.427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

Recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției este expusă neclar, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Recurentul susține că instanța de apel, la motivarea soluției de respingere a apelului procurorului, a preluat argumentele specificate în soluțiile anterioare, fără a se expune explicit asupra argumentelor apelantului.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

11. Avocatul Dljanschi Elic în numele inculpatului a prezentat referință pe marginea recursului declarat de procuror, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

12. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol. Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi

prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În conformitate cu art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În sensul prevederilor legale prenotate, instanța de recurs reține că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2017, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Astfel, în conținutul deciziei nominalizate au fost desfășurate cu destulă claritate circumstanțele pe care urma să le elucideze instanța de apel în decizia sa la rejudecarea cauzei în apel, însă aceste indicații nu au fost îndeplinite cu diligență de către instanța inferioară.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul, că în apelul declarat de procuror se invocă motivele privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârii atacate, prin faptul că instanța priput a decis asupra soluției adoptate, ignorând probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel făcând trimitere la declarațiile martorilor R. Pavliuc, I. Cheptea și D. Chiuhrii, a reținut doar secvențe din declarațiile acestora, limitându-se repetat la mențiuni neclare, confuze și sumare, care în opinia sa, ar proba decizia adoptată.

Instanța de recurs mai reține și faptul, că instanța de apel nu a dat apreciere faptului că martorul R. Pavliuc, în cadrul dezbaterilor judecătorești a dat declarații contradictorii celor depuse în cadrul urmăririi penale, luând poziția apărării în ședința instanței de fond. Astfel, declarațiile lui R. Pavliuc vin în contradicție cu declarațiile martorilor I. Cheptea și D. Chiuhrii.

De asemenea, instanța de apel, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, și anume: declarațiile martorilor R. Pavliuc, I. Cheptea, A. Boz, Gh. Tarlapan, C. Guzun, D. Chiuhrii, T. Spinei și M. Sava, cât și probelor scrise: raportul ofițerului SUP IP Bălți, locotenent-colonel de poliție B. Balan, de constatare a bănuielii rezonabile a existenței în acțiunile lui Tihonov Vladislav a elementelor infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și ridicare a unor acte din

materialele cauzei penale nr.2013040875 și anume: copia ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr.2013040875 din 21.06.2013, pe faptul bănuielii cu privire la circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare de către locuitorii or. Xxxx pe nume Daniel și Vladislav (f.d.10 vol.1); raportul ofițerului superior de investigații a bir.4 al secției «Nord» a INI al LGP, C. Guzun, prin care acesta solicită efectuarea percheziției la domiciliul lui Tihonov Vladislav, la care conform declarațiilor lui Ciuhrii Daniel pot fi depistate substanțe narcotice (f.d.11 vol.1); procesul-verbal de percheziție din 11.09.2013 potrivit căruia la domiciliul lui Tihonov Vladislav în or. Xxxx, str. Xxxx, în bucătărie au fost depistați bani în sumă de 1 100 euro, 3 telefoane mobile, 3 cartele sim orange, un cântar de model Digital Scale și un cântar de model Tefal, iar în garaj pe stelajul din stânga într-un pachet de polietilenă o placă dreptunghiulară cu mărimea 8 x 7,5 cm, cu grosimea de aproximativ 1,2 cm, de culoare cafenie etc. (f.d.17-18 vol.1); raportul de expertiză nr.6213 din 13.09.2013 și tabelul fotografic anexat la el potrivit căreia brichetul presat de masă vegetală de culoare cafenie, cu miros specific de masă vegetală cu greutatea de 74,0 gr, ridicate prin percheziția la domiciliul lui Tihonov Vladislav situat în or. Xxxx, str. Xxxx, este hașiș, în care a fost depistat componentul activ tetrahydrocannabinol, și se atribuie la substanțe narcotice. Pe cântarele prezentate au fost depistate urme de canabinoizi (f.d.23-24 vol.1); procesul-verbal de examinare a obiectului - brichetul presat de hașiș și cele 2 cântare depistate la domiciliul lui Tihonov Vladislav (f.d.26-27 vol.1); brichetul presat de hașiș și cele 2 cântare de model «Digital Scale» și «Tefal» recunoscute și anexate în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 24.09.2013 (f.d.28 vol.1).

Colegiul penal, reținând prevederile art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a acestora, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului fiecărei probe, prin prisma coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a face trimitere ori a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții, și legătura lor cu conținutul altor probe care, în ansamblu, confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, utilitatea și veridicitatea acestora. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal constată că, prevederile legii procesual penale sus menționate nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului, deoarece, unele declarații ale participanților la proces instanța le-a cercetat, altele însă nefiind reflectate detaliat în

decizia sa, precum nici nu a expus esența acestora declarații și legătura lor cu conținutul altor probe, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective.

La fel, instanța de apel la motivarea soluției de achitare, s-a expus formal asupra argumentelor, fără să combată aceste argumente la un mod concret – apreciindu-le veridicitatea, relevanța și dacă sânt concludente, așa cu se cere din prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Concluzionând că inculpatul urmează a fi achitat din motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*, menționând că Tihonov Vladislav nu cunoștea despre faptul aflării substanțelor narcotice la el în garaj, instanța de apel acceptă motivarea cu în speță, nu se poate cu certitudine de concluzionat că substanțele narcotice depistate erau în sfera de stăpânire a inculpatului.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, în cazul adoptării unei soluții de achitare, constatarea de către instanță a unei atare situații pune la îndoială concluziile sale despre nevinovăția celui achitat. Substanțele narcotice au fost depistate anume în gospodăria lui Vl. Tihonov, care este sfera de stăpânire a acestuia. Astfel, în garaj a fost depistată plastina care conține substanțe narcotice, iar în bucătărie a fost depistat cântarul cu urme de canabinoizi.

În această ordine de idei, instanța de apel urma să ia în considerație că, probele trebuie analizate corelat, în ansamblul lor, nu trunchiat, astfel încât hotărârea să se întemeieze pe toate probele cauzei în cumul, condiție ce în cazul de față nu este întrunită.

Din analiza și evaluarea probelor administrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în cadrul cercetării judecătorești, s-a reținut eronat că probele în ansamblul lor nu coroborează spre a demonstra lipsa existenței faptului infracțiunii.

Ajungând la concluzia că lipsește faptul infracțiunii, instanța de apel de fapt nici nu a combătut concluziile primei instanțe despre lipsa în acțiunile lui Tihonov Vladislav a elementelor constitutive a infracțiunii, dar și a neglijat că – plasarea și prezența/păstrarea substanțelor narcotice în cazul dat este un fapt absolut evident, urmând să judece cauza în raport cu circumstanțele de fapt invocate în rechizitoriu.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.414 alin.(5), 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată. Erorile judiciare menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel.

Reieșind din considerentele expuse supra, Colegiul penal lărgit conchide că decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelant în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele

legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, să elucideze toate erorile admise în motivarea soluției adoptate și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

12. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Tihonov Vladislav xxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 01 februarie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Anatolie Țurcan

Ion Guzun

Elena Cobzac

Victor Boico